

AGRICULTURA – ALIMENTACIÓ

Sequeres i riuades

FUNDACIÓ AGRÍCOLA CATALANA

L'estalvi d'aigua és un dels grans temes d'aquests últims anys, i mai com en temps de sequera es palesen com a necessàries mesures que garanteixin una qualitat de vida a les persones, que inclou l'ús domèstic, a les indústries, per al turisme, els camps de golf i de futbol, els jardins, les piscines i el manteniment dels cabals ecològics. També l'agricultura i la ramaderia necessiten aigua. De fet, tal com exposa l'Agència Catalana de l'Aigua, el 73% del consum d'aigua a Catalunya té com a destí aquestes activitats econòmiques. Tanmateix, que calgui molta aigua per produir aliments no és sinònim de malbaratament.

Cal dir que les aigües per a consum agrari provenen en una part molt important de les conques intercomunitàries, és a dir, les del Segre i l'Ebre, el Garona i el Xúquer, i són de gestió compartida amb les corresponents Confederacions Hidrogràfiques. Val a dir que la canalització per a regadiu d'aquestes aigües n'ha permès l'aprofitament a Catalunya.

A Catalunya hi ha pluges molt variables, i també els cabals dels rius pateixen grans canvis. De fet, és difícil trobar arreu de la conca Mediterrània, i no cal dir a Europa, una variabilitat tan important en un espai tan petit.

Les dues grans conques hidrogràfiques del nostre país són la de l'Ebre, que recull les aigües del Segre i totes les que hi aflueixen, i les conques interiors, que van directament al mar. El riu Garona, que vessa les aigües des de la Vall d'Aran a l'Atlàntic, té un cabal dues vegades superior a l'Ebre. Per contra, el Sénia, que depèn de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer, és conegut pel perill de riuades més que pel cabal mitjà. Catalunya disposa, doncs, dels dos pols oposats: aigua i sequera.

Les conques interiors de Catalunya, des del Llobregat de Muga, a l'Alt Empordà, fins al Riudecanyes, al Baix Camp, estan dividides en tres àrees de gestió: nord, central i sud, i són de competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya.

A l'àrea central, es concentra

Embassament de la Baells, a la conca del Llobregat

el més alt nombre de població i també d'indústries, i és justament on hi ha el problema de proveïment d'aigües més significatiu. Es tracta de les comarques del Maresme, Vallès Oriental i Occidental, Barcelonès, Baix Llobregat, Garraf i Baix Penedès. Aquesta zona central té una superfície de 2.939 km², i rep una pluviometria, en el seu conjunt, superior als 600 litres per metre quadrat i any, és a dir, rep 400

L'aposta per basses i petits embassaments per aprofitar els recursos d'aigua és una vella proposta

m³ per habitant i any. Per fer-nos una idea d'aquesta magnitud, els càlculs de consum domèstic per persona i any són de 47,45 m³ d'aigua, un 11,8% del total d'aigua de pluja que reben aquestes comarques. Si es vol calcular d'una altra manera, aquesta aigua de pluja serviria per regar 200.000 hectàrees, amb una dotació de 8.000 m³ per hectàrea i any, una quantitat molt superior als 2.000 m³ per hectàrea i any que es preveuen quan entren en funcionament els regs de la Terra Alta, i més gran també que la dotació màxima prevista per als regants del futur Segarra-Garrigues, calculada en

6.500 m³ per hectàrea i any. Veiem, doncs, que es tractaria d'un territori autosostenible des del punt de vista hídric. Ara bé, aquesta corona que formen les set comarques amb centre a Barcelona llença cada any al mar gairebé la totalitat de l'aigua de pluja que rep.

D'altra banda, com que aquestes set comarques són les que presenten la demanda d'aigua més important de Catalunya, i, ja ho hem dit, són pioneres en el desaproveïment dels seus recursos naturals d'aigua dolça, sostrauen a les comarques de més al nord, sigui del Llobregat o del Ter, l'aigua disponible que els cal per proveir els diferents usos.

Dèiem a l'inici que el 73% de les aigües a Catalunya tenen com a destinació el sector agrari i que consumir molta aigua no significa malbaratar-la. Des de la Fundació Agrícola Catalana ens hem cansat de sentir a dir que el sector agrari malbarata l'aigua, i també ens hem cansat de sentir crítiques a la construcció de nous regadius. Per això, cal insistir que les necessitats importants d'aigua no signifiquen malbaratament.

Sí que vol dir desaproveïment d'aigua el que passa a aquestes set comarques de Catalunya que llencen la pràctica totalitat de l'aigua de pluja que reben. Per això, des de la Fundació Agrícola Catalana pensem que, ara que hi ha sequera, és el moment de posar sobre la taula

els nombrosos estudis que s'han realitzat per a l'aprofitament integral de la conca del riu Besòs, del tram inferior del Llobregat i de la zona del Maresme. Es tracta de la construcció, a totes les capçaleres i trams intermedis de les rieres, torrents i rierols, de basses de retenció, laminació i recàrrega dels aqüífers. Quan parlem del Besòs i del Llobregat, pensem que cal conservar i millorar les cubetes dels trams mitjos i dels seus deltes com un bé molt preuat, ja que es tracta d'aqüífers amb molta capacitat, 30 hectòmetres cúbics el del Besòs i 100 hectòmetres cúbics el del Llobregat. O el que és el mateix, 30 milions de m³ el del Besòs, i 100 milions de m³ el del Llobregat. Aquestes capacitats s'han de recarregar amb l'aprofitament màxim de tota l'aigua que cau a la seva conca, i es pot fer amb unes inversions per hectòmetre cúbic molt baixes.

L'aposta per basses i petits embassaments arreu del territori per aprofitar els recursos naturals d'aigua dolça és una vella proposta de la Fundació Agrícola Catalana que, per raons que desconeixem, mai no s'ha portat a terme. Ara, la recuperem, perquè es tracta de petites obres molt senzilles i econòmiques, que, a banda de reduir els riscos d'inundacions laminant les aigües de les avingudes, alimenten els aqüífers amb la recàrrega d'aigua. A més, es pot afegir que són punts immillorables d'aigua que es poden utilitzar en la lluita contra els incendis. Val a dir que les solucions assenyades i plenes de sentit comú moltes vegades son ignorades, però fan que, quan es prenen, els futurs habitants reconeguin el gran encert, i les persones i els pobles siguin reconegudes pel seny.

Amb pocs recursos, les set comarques que necessiten més aigua perquè malbaraten la que cau del cel, podrien ser autosostenibles. Per això cal insistir, i ho farem també en un pròxim article, en l'aprofitament racional de les aigües de Catalunya, sobretot en aquestes set comarques, que són les protagonistes del malbaratament més important d'aigua no disponible del nostre país.

La UE diu que el tèxtil xinès retingut en els ports podria ser desbloquejat al setembre

Redacció
LONDRES

El comissari de Comerç, Peter Mandelson, va afirmar ahir que les peces de roba procedents de la Xina que es troben actualment retingudes als ports de la Unió Europea -75 milions d'unitats-, com a conseqüència d'haver superat les quotes d'importació, podrien quedar desbloquejades a mitjans del mes de setembre si els Estats membres accepten les seves propostes per resoldre la crisi.

En declaracions a la cadena britànica BBC, Mandelson va anunciar que avui presentarà les seves solucions. "Presentaré propostes als Estats membres per iniciar procediments que portin al desbloqueig de les mercaderies que es troben retingudes a les duanes", va explicar.

"Espero que els estats cooperin amb mi i que no impedeixin un ràpid avançament d'aquests procediments", va manifestar. "Si m'ajuden, crec que podrem desbloquejar aquesta situació i treure la mercaderia de les duanes a partir de mitjans del mes de setembre", va indicar.

El comissari de Comerç va reconèixer que s'havia produït un "error" en l'aplicació de l'acord entre la UE i la Xina. Des del passat 10 de juny s'han superat 6 de les 10 quotes pactades, cosa que ha provocat que se suspenguin les llicències d'importació.

Mentrestant, van continuar a Pequín, per quart dia consecutiu, les negociacions entre experts de la Comissió i les autoritats xineses per resoldre la crisi del tèxtil.

Importacions a l'alça

Espanya compra cada vegada més tèxtils xinesos i això es reflecteix en l'espectacular avenc de les importacions d'aquests productes. En els últims 10 anys gairebé s'ha multiplicat per cinc la inversió econòmica en productes tèxtils xinesos i s'ha passat dels 295 milions d'euros al 1995, a 1.447 milions al 2004, segons la secretaria d'Estat de Comerç.

els diumenges a l'AVUI
CLASSIFICATS IMMOBILIÀRIA

SELECCIÓ DE PISOS I CASES - Tel. 902 07 85 85